

LADY CHATTERLEY

Lady Chatterley élvez

Akkor újra megpróbáltuk
túl három fáradt hónapon,
túl gyulladt mellen,
megrepedt gáton,
kisbolygónyi hason.
Idegen érzés, mégis otthonos,
mint visszatérni kamaszkorod
még felismerhető színhelyére.
Söprögettem az utat az élvezet előtt,
és már jött, sodort,
és hangosan kitört,
nem belőlem, a szomszéd szobából,
nem a szobából, a gyerekből
a rettegett csecsemősírás.
Úgy löktelek ki magamból,
mint három hónapja őt,
a tudat ott maradt,
bódultan tapogatja
az orgazmus még meleg nyomát,
a test már a kiságynál
– oá oá oá –
két évig nem kívántam utána a szexet.

Lady Chatterley visszakérdez

őszintén? ma majdnem gyűlöltelek.
csak azt kértem, nyisd ki azt a rohadt
üveget, még sosem csináltam és a
durranástól is félek, most egyedül
nyakalom a pezsgőt, rágok hozzá

egy kis mindenmentes kekszet,
úgymond biztatásra megy, muszáj
alaposan leöblíteni, különben porrá
vállik – mint ez a perc – és a fogam
közé ragad, annyira kézzelfoghatóan
apróbetűs részlet, azt mondtad, minek,
ha úgylis menstruálok, pénzkidobás,
felesleges, de megkívántam, még
akkor is, ha kurva drága és nehezen
beszerezhető, pont, mint a házaset,
glutén- és cukormentes szexszel,
félédesen, néha egész szárazon,
egy szó szerint elbaszott jogviszony,
mondd, édes, neked hogy ízlenek,
ezek a máz nélküli hétköznapiak?

Lady Chatterley felborult ciklusa

Számolom hasfalamon
a kanyargó szőrszálakat,
vágyaid labirintusa lehetne,
ha nem fetrengenék sírva
és röhögve, azt ne mondd,
hogy kívánatos, kérlek, nem
bírom a hazugságokat,
sósavként marja le rólam a
maradék méltóságomat, inkább
kapcsold le a villanyt, a sötét
neked is egyre jobban áll, én
meg bekapcsoltam jó előre a
párologatót, na mit szólsz?,
milyen házias vagyok?, ne
gerjessen szikrát a száraz
levegő, egy nem kívánatos
kisülés még új megvilágításba
helyezné az életünket, az

idióta nőgyógyász szerint meg ez már a menopauza, harmadik hete várok a rohadt ciklusomra, de mit érdekel téged, hogy ez itt már a remiz, s a vágy villamosa nem csenget tovább, vagy egy újabb gyerek?, tudom, sokat beszélek, pedig már elmúlt tizenegy, most hengeredj az oldaladra, tulajdonképpen fáradt vagyok, kicsit még ki-be járhatsz bennem, aztán végre alhatok.

